

РЕШЕНИЕ

№ 27101

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11076** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК по искове за присъждане на обезщетения по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Ищецът „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] твърди, че е депозирал пред ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица] проектно предложение № BG06RDNP001-4.001-0204 в ИСУН, УРП: 694115, ИД № 02/04/2/0/00862 от 14.05.2018г. във връзка с открита процедура чрез подбор на проектни предложения № BG06RDNP001-4.001 по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ в размер на 1 955 750 лева, от които 1 466 812.50 лева от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и 488 937.50 лева, национално съфинансиране от държавния бюджет на Република България. Проектът на „АВИСПАЛ“ ООД е с наименование „Закупуване на ново технологично оборудване за клиника за водоплаващи птици“ и е с място на изпълнение клиника за водоплаващи птици в Г1И 200004 [населено място], общ. С., обл. Б., ЕКАТТЕ 81582, съгласно сключен договор за наем от 07.09.2016г. На основание т. 7 от раздел 21.2 Оценка на административно съответствие и допустимост от условията за кандидатстване, утвърдени със Заповед № РД 09-79 от 09.02.2018г. на ищеца е изпратено чрез ИСУН уведомление с рег. № BG06RDNP001-4.001-0204-M001 от 18.10.2018г., с което е изискано да се представи коректно попълнена декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ (Приложение № 4). Крайният срок за изпълнение на указанията е 02.11.2018г. На 23.10.2018г. чрез системата ИСУН е депозирана

исканата декларация с правилно попълнено съдържание. Към тази дата ищецът е отговорял на всички критерии за отпускане на исканата безвъзмездна финансова помощ, но въпреки това ДФЗ е извършил последователно съвкупност от незаконосъобразни действия и бездействия, които в крайна сметка довеждат до невъзможност „АВИСПАЛ“ ООД да извършва дейността по месодобив и да реализира приходи от нея. В началото на 2019г. дружеството е уведомено чрез кореспонденция в ИСУН, че проектното му предложение не е допуснато до техническа и финансова оценка по чл. 19 от Постановление № 162 на Министерски съвет от 5 юли 2016г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014 - 2020г. /ПМС № 162 от 05.07.2016г./, тъй като в т. 1 на представената към проектното предложение декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ (Приложение № 4) не е зачертан неверния текст, т.е. документът не носи необходимата информация за това дали кандидатът отговаря на критериите за допустимост и съответствие. Посочено е, че въпреки дадените указания за отстраняване нередовността на документите по проектното предложение, същите не са изпълнени в срок. На основание чл. 34, ал. 3 ЗУСЕСИФ ищецът е депозирал възражение срещу решението на председателя на оценителната комисия за недопускане на проектното предложение до техническа и финансова оценка по чл. 19 от ПМС № 162 от 05.07.2016г. с комуникационен № в ИСУН BG06RDNP001-4.001-0204-M002 от 22.03.2019г. Въпреки изложеното с Решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ на основание чл. 34, ал. 4, т. 2 от ЗУСЕСИФ и чл. 18, ал. 9, т. 2 от ПМС № 162 от 05.07.2016г. е прекратено производството по оценка на проектно предложение № BG06RDNP001-4.001-0204 в ИСУН, УРП: 694115, ИД № 02/04/2/0/00862 от 14.05.2018г. Срещу решението на Изпълнителния директор на ДФЗ е подадена жалба, въз основа на която е образувано адм. д. № 9019/2019г., по описа на Административен съд - София град, 36 с-в. Производството е приключено с определение № 8113 от 22.10.2019г., с което жалбата е уважена и е отменено решение за прекратяване на производство по оценка на проектно предложение № 03-РД/2347 от 21.06.2019г. и е върната административната преписка за продължаване на административното производство. Определението е влязло в сила на 01.04.2021г. , тъй като е обжалвано от ответника пред ВАС. След влизане в сила на съдебния акт ДФЗ поканил „АВИСПАЛ“ ООД да представи допълнителни документи във връзка с продължаване на процедурата по оценка на проектното предложение. Ищецът представя пред държавния орган изисканите документи в това число и анекс за прекратяване на сключения договор за наем на кланицата за водоплаващи птици в ПИ 200004 [населено място], общ. С., обл. Б., ЕКАТТЕ 81582. Наемното правоотношение е прекратено по взаимно съгласие между наемодателя и наемателя, тъй като незаконосъобразното забавяне на ДФЗ да се произнесе по искането за предоставянето на безвъзмездна финансова помощ е принудило ищеца да се откаже изцяло от дейността по месодобив, която е щял да извършва в животновъдния обект. Представяйки анекса за прекратяване на договора за наем пред ДФЗ, ищецът манифестира пред органа фактическата невъзможност да продължи участието си в процедурата по одобрение на проектното предложение, тъй като към този момент дружеството вече не отговаря на условията за кандидатстване по програмата, чийто програмен период освен това е изтекъл през 2020г., т.е. не може да бъде финансирано. В резултат на изложеното през 2024г. ДФЗ постановява решение за отказ, с което е отхвърлено изцяло проектното предложение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, тъй като заявителят „АВИСПАЛ“ ООД вече не отговаря на условията за кандидатстване. Подробно описаната административна дейност е незаконосъобразна и представлява съвкупност от незаконосъобразни действия и бездействия на ДФЗ, водещи до незаконосъобразен административен акт, който е отменен по надлежен ред, но

повече от две години след постановяването му. В периода на оценка на проектното предложение доверителят ни е отговарял на всички условия за кандидатстване, което се установява и от мотивите на влязлото в сила определение по адм. д. № 9019/2019г. Вместо да се произнесе по искането за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, административният орган постановява незаконосъобразен акт, който е отменен по съдебен ред. Депозирането на жалби от страна на ДФЗ срещу съдебното определение забавя с две години влизането в сила на акта. След решението на ДФЗ за прекратяване на процедурата по оценка и в резултат на незаконосъобразната административна дейност на фонда ищецът „АВИСПАЛ“ ООД е принуден да преустанови дейността по месодобив в резултат на което претърпява имуществени вреди, изразяващи се в претърпени загуби и пропуснати ползи, които подлежат на обезщетяване по установения в ЗОДОВ ред.

От незаконосъобразната административна дейност на ДФЗ по оценка на проектно предложение № BG06RDNP001-4.001-0204 в ИСУН, УРП: 694115, ИД № 02/04/2/0/00862 от 14.05.2018г. , довели до постановяване на незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежен ред - Решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, за ищеца били произтекли преки и непосредствени имуществени вреди, които подлежали на обезщетяване по реда на чл. 1 ЗОДОВ. По-конкретно, „АВИСПАЛ“ ООД е създадено като дружество с ограничена отговорност, регистрирано в Търговския регистър през 2011г. Дружеството има дейност от 03.10.2011г., когато сключва договор за наем на месопреработвателно предприятие в [населено място], общ. С., обл. Б., където започва производство на преработени животински протеини /суровина при производството на храна за животни и фуражи/ и мазнина, като остатъчни продукти след обезвреждане на странични животински продукти /СЖП/. От 2012г. дружеството започва да произвежда и консерви от патешко месо и угоен патешки дроб за износ във Франция. Доставчици на патици са земеделски производители от България, а продукцията е предназначена за износ във Франция и Б., както и за вътрешния пазар. „АВИСПАЛ“ ООД има номер BG0202074 за производство на вътрешен пазар и за износ в Европейския съюз на сурови и преработени бели и червени меса, в това число и на месни консерви. Проектното предложение по подмярка 4.2 „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ представлява закупуване на ново технологично оборудване за нуждите на месодобивното и месопреработвателно предприятие, намиращо се в [населено място] със сума на инвестицията 3 884 000 лева, като 50 % от необходимите средства за реализацията на проекта е предвидено да се осигурят с банков кредит, а останалите 50 % - собствени средства. Дружеството адресира необходимостта от модернизация на производството с оглед анализирания тенденция на пазара за търсене на по-малки количества от предлаганите продукти, но с гарантирани съставки, произход и технология на производство. В тази връзка е отчетено, че с наличните машини на практика не може да се постигне пълния капацитет на кланицата, тъй като много често се налага да се извършват дейности по ремонт и поддръжка, през което време не може да се извършва клане на патици и месодобив. Със закупуването на новите машини по проекта се цели намаляване значително разходите за ремонт и поддръжка с цел да се оптимизират себестойността на продукцията.

Ищецът твърди пропуснатата полза в размер на исканата безвъзмездна финансова помощ по проектното предложение в размер на 1 955 750 лева.

Посочва, че в хода на административното производство по оспорване на решението на ДФЗ за прекратяване на процедурата по оценка на проектното предложение е установено, че ищецът е отговарял на всички условия за предоставяне на финансиране по проекта и спрямо него не са били налице обстоятелствата по т. 1 от Раздел 11.2. Критерии за недопустимост на кандидатите. В

този смисъл решението за прекратяване на производството по оценка на проектно предложение № BG06RDNP001-4.001-0204 е неоснователно и незаконосъобразно. Неговите негативни правни последици са се отразили неблагоприятно върху имущественото състояние на ищеца, за когото решението на административния орган е било непредвидимо с оглед изпълнението на критериите за финансиране. Развитието на административното производство след влизане в сила на определението по адм. д. № 9019/2019г. е ирелевантно за настъпилите вредни последици в патримониума на ищеца, тъй като той е отговарял на критериите за кандидатстване към момента на кандидатстване, като на 23.10.2018г. са изпълнени и допълнителните изисквания към ищеца за предоставяне на декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ с конкретно съдържание. Впоследствие „АВИСПАЛ“ ООД изпада във фактическа невъзможност да реализира проекта, в резултат на незаконосъобразната административна дейност на фонда. Нещо повече Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 е изтекла и на практика финансиране не може да се извърши. Следва да бъде отбелязано, че определение № 8113 от 22.10.2019г., с което е отменено решението за прекратяване на производство по оценка на проектно предложение, е влязло в законна сила на 01.04.2021 г. , една година и половина след като е постановено, заради обжалването му пред Върховен административен съд от страна на административния орган. Процесуалните действия на ответника по атакуване на правилен съдебен акт допълнително забавят възможността за доверителя ни да получи финансиране по проектно предложение в рамките на обозрими и разумни срокове. Посочената вреда е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразната административна дейност на ДФЗ по оценка на проектно предложение №-> BG06RDNP001-4.001-0204 в ИСУН, УРП: 694115, ИД № 02/04/2/0/00862 от 14.05.2018г., довела до постановяване на незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежен ред - Решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ и следва да бъде обезщетена по реда на ЗОДОВ.

По-нататък, ищецът твърди пропуснати ползи от нереализирана печалба от дейност по месодобив за периода 2019г., 2020г., 2021г., 2022г. и 2023г., отразена в бизнесплана на проект "Закупуване на ново технологично оборудване за кланица за водоплаващи птици" от Процедурата за подбор на проектни предложения по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти" от мярка 4 „Инвестиции в материални активи" от Програма за развитие на селските райони 2014-2020. Проектът предвижда закупуване на технологично оборудване, което да бъде използвано за месодобива в предприятието. Инвестицията включва разходи за закупуване на система за зашеметяване с въглероден двуокис, вана за попарване, скубачна машина, тунел за охлаждане на дроб, хоризонтална вакуум опаковъчна машина, машина за водно рязане на месо, кантар за камион и система за измиване на камиони. Внедряването на оборудването в производствения процес трябва да допринесе за по-доброто използване на факторите за производство. Както беше посочено новото оборудване е предвидено да осигури пълния капацитет на кланицата, спестявайки значително разходите за ремонт и поддръжка. Необоснованото прекратяване на процедурата по оценка на проектно предложение на практика възпрепятства ищеца от възможността да реализира проекта, съответно да изпълни заложения бизнес план. Съгласно таблица 16 ред V „Печалба след облагане" от бизнес плана печалбата, която доверителят ни не успява да реализира през втората година е 89 434 лева, през третата година - 213 015 лева, през четвъртата година - 1 103 781 лева и през петата - 1 285 687 лева, като през първата година е заложена загуба в размер на 37 940 лева. За ищеца нереализираната печалба от дейност по месодобив и реализация за периода 2020г., 2021г., 2022г. и 2023г. в общ размер на 2 691 917 лева е вреда, представляваща пропусната полза, като същата е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразната административна дейност на ДФЗ по оценка на проектно

предложение № BG06RDNP001-4.001-0204 в ИСУН, УРП: 694115, ИД № 02/04/2/0/00862 от 14.05.2018г., довела до постановяване на незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежен ред - Решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ и следва да бъде обезщетена по реда на ЗОДОВ.

Ищецът твърди реално претърпени вреди, представляващи загуби от заплатени неустойки по неизпълнени договори. На 09.01.2018 г. „АВИСПАЛ“ ООД като възложител и „ФУУД МАШИНЪРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД като изпълнител сключват договор за изработката, сглобяването и монтажа на машини, подробно описани в Приложение 1, неразделна част от договора. Съгласно договора изпълнителят има задължението да произведе със свои средства конкретни машини, които да асамблира в обект на възложителя, където същите да бъдат експлоатирани. Ищецът сключва посочения договор с оглед подготвяната модернизация на дейността по месодобив. Страните по договора се съгласяват, че „АВИСПАЛ“ ООД ще преведе на изпълнителя като плащане по договора цялата сума, получена от ДФЗ по подмярка 4.2. „Инвестиции в преработка/маркетинг на селскостопански продукти“ от мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020г. Тъй като фонда необосновано отказва да предостави на ищеца исканата безвъзмездна финансова помощ, въпреки че дружеството отговаря на изискванията за това, доверителят ни изпада в невъзможност да изпълни задълженията си по договора и да приеме поръчаното оборудване за модернизация на процеса по месодобив в клиницата. В резултат на това съгласно договора за изработка на 18.05.2020г. „ФУУД МАШИНЪРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД предявява претенция срещу „АВИСПАЛ“ ООД пред арбитражен съд АД НОС, по която е постановено решение от 18.07.2020г. от арбитри И. И. Д. - председател и Ч. Х. Казак и Т. И. Т. - членове. С решението „АВИСПАЛ“ ООД е осъдено да заплати на „ФУУД МАШИНЪРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД суми за неустойки по неизпълнения договор. Въз основа на решението срещу ищеца е образувано изп. д. № 20/2025г., по описа на ЧСИ В. Л., рег. № 780 КЧСИ, в хода на което е погасено задължение в общ размер на 3 884 000 лева.

По-нататък ищецът твърди, че е изпълнение на дългосрочни бизнес цели на 10.05.2018г. между „ВЕГАН ФРОМ“ ЕООД, в качеството му на купувач и „АВИСПАЛ“ ООД, в качеството му на продавач, е сключен договор за доставка на продукцията, представляваща замразени и охладени патешки продукти и разфасовки. Страните се уговарят посочените в договора количества продукцията да бъдат доставени в периода 01.01.2021г. - 31.12.2023г. при фиксирани единични цени, въз основа на график, неразделна част от договора. Съгласно чл. 2.3. от договора плащането на извършените доставки следва да бъде направено до 30 дни от датата на фактурата за всяка една доставка. Предвид обстоятелството, че дейността по модернизиране на производството е спряна заради незаконосъобразните действия и бездействия на ДФЗ, с уведомление от 04.07.2019г. „АВИСПАЛ“ ООД уведомява „ВЕГАН ФРОМ“ ЕООД, че не може да изпълни ангажиментите си по договора, тъй като разчита на финансиране за извършване на инвестиции в месодобивното предприятие, които да обезпечат количествено и качествено изпълнението на договора, но в крайна сметка производството по оценка на проектното предложение е прекратено. С посоченото уведомление е направено предизвестие за прекратяване на договора, с оглед минимизиране на загубите. Въпреки проведените между

дружествата разговори, „ВЕГАН ФРОМ" ЕООД предявява срещу „АВИСПАЛ" ООД иск за неустойки от неизпълнения договор, който приключва с арбитражно решение от 30.06.2020г. Въз основа на решението срещу доверителя ни е образувано изп. д. № 642/2024г., по описа на ЧСИ В. Л., рег. № 780 КЧСИ, в хода на което е погасено задължение в общ размер на 2 702 706.62 лева.

Ищецът твърди, че заплатените от ищеца суми по образуваните срещу него изпълнителни дела са пряка и непосредствена последица от незаконосъобразната административна дейност на ДФЗ по оценка на проектно предложение № BG06RDNP001-4.001-0204 в ИСУН, УРП: 694115, ИД № 02/04/2/0/00862 от 14.05.2018г., довела до постановяване на незаконосъобразен административен акт, отменен по надлежен ред - Решение N¹ 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" и следва да бъде обезщетена по реда на ЗОДОВ. Към датата на кандидатстване дружеството отговаря на всички изисквания за финансиране, като на 23.10.2018г. са изпълнени и допълнителните изисквания към доверителя ми за предоставяне на декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ с конкретно съдържание, което е видно и от влязлото в сила определение за отмяна на Решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ. Реализирането на инвестицията в месодобивното производство на ищеца закономерно е щяло да доведе както до печалба от дейността, така и до избягване плащането на неустойки от неизпълнени доовори - за доставка на оборудване /включено в проектното предложение за инвестиция/ и на готова продукция по график.

С оглед изложеното до тук и въз основа на чл. 1 ЗОДОВ, както и чл. 203, чл. 204 и 205 АПК, ищецът твърди, че по отношение на „АВИСПАЛ" ООД е налице правен интерес от предявяване на настоящия иск за ангажиране отговорността на държавата за незаконосъобразни действия на нейната администрация и обезщетение на всички имуществени вреди, пряка и непосредствена последица от тези действия /отменен незаконосъобразен акт на държавен орган, постановен в изпълнение на административната му дейност/. Относно допустимостта на иска, в случая е налице предпоставката на чл. 204, ал. 1 АПК - незаконосъобразният административен акт е отменен по законосутановения ред.

Предвид изложеното, ищецът моли да се постанови решение, с което да се осъди ответника да му заплати обезщетение за претърпени преки и непосредствени имуществени вреди, както следва:

1 955 750 лева - размерът на незаконосъобразно отказаната безвъзмездна финансова помощ по проектно предложение „Закупуване на ново технологично оборудване за кланица за водоплаващи птици" № BG06RDNP001-4.001-0204 в ИСУН, УРП: 694115, ИД № 02/04/2/0/00862 от 14.05.2018г. , ведно със законна лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

1 654 219,54 лева - законна лихва върху главницата от 1 955 750 лв. , считано

от датата на представяне в ИСУН на декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ с конкретно съдържание /23.10.2018г./ до датата на депозиране на настоящата искова молба – 23.10.2025 г.

2 691 917 лева - търговска печалба от дейността по месодобив и реализация на ищеца за периода 2020г., 2021г., 2022г. и 2023г., ведно със законна лихва от завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането;

3 884 000 лева - погасени суми по изп. д. № 20/2025г. , по описа на ЧСИ В. Л. към взискателя „ФУУД МАШИНЪРИ ИНТЕРНЕТЪНЪЛ“ ЕООД, ведно със законна лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

370 572,44 лева - законна лихва върху главницата от 3 884 000 лв. , считано от датата на последното плащане /13.02.2025г./ до датата на депозиране на настоящата искова молба – 23.10.2025 г.

2 702 706,62 лева - погасени суми по изп. д. № 642/2024г., по описа на ЧСИ В. Л. към взискателя „ВЕГАН ФРОМ" ЕООД, ведно със законна лихва върху сумата от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

306 982,43 лева - законна лихва върху главницата от 2 702 706,62 лв. от датата на последното плащане /27.12.2024Г./ до датата на депозиране на настоящата искова молба – 23.10.2025 г.

Моли присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по иска го оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлен. Предявява възражение за изтекла погасителна давност.

Възразява за наличието на елементите на имуществената отговорност по ЗАДВ, доколкото отмененото решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" е за прекратяване на административното производство по предоставяне на субсидията, а не за отказ за това. След отмяната производството е продължило и е приключило с акт за отказ, който не е обжалван от ищеца.

Възразява, че не е вярно твърдението на ищеца, че програмният период на финансирането е изтекъл през 2020 г. , тъй като в чл. 1 от Регламент /ЕС/ 2020/2220 на Европейския парламент и Съвета от 23.12.2020 г.за определяне на някои преходни разпоредби във връзка с подпомагането от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за гарантиране на земеделието през 2021 г. и 2022 г. и за изменение на регламенти /ЕС/ № 1305/2013 г. , /ЕС/ № 1306/2013 и /ЕС/ № 1307/2013 г. по отношение на ресурсите и на прилагането през 2021 г. и 2022 г. и Регламент /ЕС/ № 1308/2013 г. по отношение на ресурсите и разпределението на това подпомагане за 2021 г. и 2022 г. , за програмите, подпомагани от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, е посочено, че срокът от 01.01.2014 г. до 31.12.2020 г. , се удължава до 31.12.2022 г. , т.е. повече от 18 м. след влизане в сила на определението, с което се

отменя решението за прекратяване на административното производство на ДФЗ. От своя страна чл. 6 от Регламент /ЕС/ 2020/2220 , регламентира, че разходите, свързани с правни задължения към бенефициери, направени в съответствие в с Регламенти /ЕО/ 1698/2005 14 и /ЕО/ 1257/1999 15 на Съвета, могат да бъдат допустими за финансиране от ЕЗФРСР за периода 2023-2027 г. , считано то 01.01.2023 г. , при условие, че са изпълнени условията, които ще бъдат определени в съответствие с правната рамка на ОСП, приложима в периода 2023 -2027 г. Следователно и срокът на финансиране не е бил изтекъл към момента на постановяване на определение № 8113 от 22.10.2019г. по адм. д. № 9019/2019г. по описа на Административен съд - София град, 36 с-в , а също и към момента на изискване на документите от ДФЗ. Отмяната на административния акт и връщането му към компетентния орган за ново произнасяне не поражда право на обезщетение, тъй като към този момент няма завършен фактически състав за търсене на имуществена отговорност за вреди. Претендираните от лицето права се признават или отричат, със съответните правни последици, с влизане в сила на административен акт, с който органът решава спорът по същество. В настоящия случай, както е посочено в исковата молба, въпросът окончателно е решен с решение на изпълнителния директор на ДФЗ от 2024 г. , което не е било обжалвано и е станало стабилен административен акт. В този смисъл, отмяната на акта за прекратяване на административното производство не означава, че ищецът е имал право на подпомагане, което не е признато и упражнено само поради допуснатото от административния орган нарушение, послужило за отменително основание. Висящността на административното производство, което не е приключило с влязъл в сила административен акт, не създава положение на правна сигурност, от което съответният субект може да се ползва.

Възразява се, че ищецът сам се е поставил в невъзможност да получи финансирането, като е прекратил по взаимно съгласие договора за наем, въпреки, че е бил с реални правни очаквания да бъде възстановена висящността на административното производство, доколкото е подал жалба и е очаквал положителен за него правораздавателен акт, който е постановен на 22.10.2019 г. Прекратяването на договора за наем, датирано 31.05.2019 г. , е изпратено чрез ИСУН като кореспонденция на 29.09.2021 г. , от която дата има достоверна дата по смисъла на 181 от ГПК. Тази дата следва датата на определението на АССГ от 22.10.2019 г. по отмяна на прекратяването на административното производство и влизането му в сила. Ето защо, ищецът не може да черпи права от собственото си противоправно и недобросъвестно поведение.

Възразява, че относно претендираните 2 691 917 лева – нереализирана търговска печалба от дейността по месодобив и реализация на ищеца за периода 2020г., 2021г., 2022г. и 2023г. , липсва предвидимост и сигурност, поради което няма причинна връзка, като материално правно условие за уважаване на иска.

Възразява, че арбитражните дела, по които ищецът е осъден да заплати на контрагентите си „ФУУД МАШИНЪРИ ИНТЕРНESHЪНЪЛ" ЕООД и „ВЕГАН ФРОМ" ЕООД суми – продажни цени, възнаграждения за СМР и неустойки, които са му събрани по изпълнителни дела, са му непротивопоставими, доколкото не е взел участие по тези дела.

Претендира деловодни разноски.

Контролиращата страна СГП поддържа становище за изцяло основателност на исквете.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, на основание чл. 1, ал. 2 от ЗОДВ във вр. чл. 203, ал. 1 от АПК във вр. чл. 126 и сл. от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

По исквете за обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ:

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, както и за вредите, причинени от действието на отменени като незаконосъобразни или обявени за нищожни подзаконовни нормативни актове. Съгласно ал. 2, исквете се разглеждат по реда на АПК. Съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК, искът за обезщетение се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Следователно, за твърдяните вреди от отмененото като незаконосъобразно Решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" , то следва да отговаря Фондът. Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Материално-правните предпоставки на тази претенция са незаконен административен акт и породени неимуществени вреди от него като пряка последица. В този сбисъл, доколкото първата материално правна прадпоставка се установи по делото – незаконен адмиинстративен акт, то за приемане на исквете за основатевлни, следва да се установи по делото пряката и непосредствена последица на конкретни вреди от този акт.

На първо място, ищецът предтиндира вреда под формата на пропусната полза от неполучената финансова помощ по проекта си за финансиране в размер на 1 955 750 лв. Страните не спорят, че ищецът е депозирал пред ответника горепосоченото проектно предложение от 14.05.2018г. във връзка с открита процедура чрез подбор на проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ в размер на 1 955 750 лева. Проектът е за закупуване на ново технологично оборудване за кланица за водоплаващи птици, помещението за която е съгласно сключен договор за наем от 07.09.2016г. По-горе конкретно е посочено

съдържанеито на договора за наем. Страните не спорят по гореизложеното развитие на процедурата поотпускане на финансовата помощ, като с решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ на основание чл. 34, ал. 4, т. 2 от ЗУСЕСИФ и чл. 18, ал. 9, т. 2 от ПМС № 162 от 05.07.2016г. е прекратено производството по оценка на проектно предложение. Срещу прекратителното решение е подадена жалба от ищеца, въз основа на която е образувано адм. д. № 9019/2019г., по описа на Административен съд - София град, 36 с-в , като с определение № 8113 от 22.10.2019г. по това дело, жалбата е уважена и е отменено решение за прекратяване на производство по оценка на проектно предложение и е върната административната преписка за продължаване на административното производство. Това определение е обжалвано от ответника пред ВАС, който отхвърля жалбата с окончателно определение 01.04.2021г. Не се спори, че след отмяна на прекратителното решение и възстановяването на административното производство, ДФЗ е поканил „АВИСПАЛ“ ООД да представи допълнителни документи във връзка с продължаване на процедурата по оценка на проектното предложение. Ищецът, обаче, на практика се отказва от процедурата, доколкото представя пред ответника анекс за прекратяване на сключения договор за наем на помещението на клиницата за чието техническо оборудване кандидатства за финансиране по програмата. В резултат на изложеното през 2024г. ДФЗ постановява решение за отказ, с което е отхвърлено изцяло проектното предложение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, тъй като заявителят „АВИСПАЛ“ ООД вече не отговаря на условията за кандидатстване – не е наемател на клиницата. При тази фактическа обстановка, настоящият състав не приема, възражетнието на ответника, че отмененият административен акт по прекратяване на административното производство не е от естество да причини претендираните вреди, тъй като срокът на финансиране не е бил изтекъл към момента на постановяване на определение № 8113 от 22.10.2019г. по адм. д. № 9019/2019г. по описа на Административен съд - София град, 36 с-в , а също и към момента на изискване на документите от ДФЗ. Не приема възражението, че отмяната на административния акт и връщането му към компетентния орган за ново произнасяне не поражда право на обезщетение, тъй като към този момент няма завършен фактически състав за търсене на имуществена отговорност за вреди. Това било така, тъй като претендираните от лицето права се признават или отричат, със съответните правни последици, с влизане в сила на административен акт, с който органът решава спорът по същество. В настоящия случай, както е посочено в исковата молба, въпросът окончателно е решен с решение на изпълнителния директор на ДФЗ от 2024 г. , което не е било обжалвано и е станало стабилен административен акт. Настоящият състав приема, че същественото при тази фактическа обстановка е, че с незаконосъобразно административният орган отлага финансирането с близо две години. През този дълъг преиод се развиват

икономически процеси, които влияят на ефективността и реализируемостта на бизнесплана, за който се кандидатства за финансиране. Съдът споделя довода на ищеца като логичен и икономически обосноваван, че именно поради отлагането на финансирането с две години, той по необходимост се отказва бизнес плана си. Това е пряка и непосредствена последица от незаконосъобразното отлагане с две години на финансирането, а вредата се изразява в пропуснатата полза на сумата, за която се кандидатства – 1 955 750 лв. В този смисъл, ирелевантно е въобще обсъждането на влязлото в сила решение за отказ на субсидията от 2024 г. на ответника, доколкото същественото е отпадналият интерес от нея, поради незаконосъобразното отлагане на произнасянето по кандидатстването за един продължителен период – около 2 години. Ето защо, настоящият състав приема, че претенцията за присъждане на сумата от 1 955 750 лв. , превалутирана, по реда на Закон за въвеждане на еврото в България, на 999 959,09 евро. Върху сумата следва да се присъди лихва за забава от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

Неоснователно е възражението на ответника за изтекла погасителна давност за присъжданата главница. Съгласно задължителните указания до съдилищата за началния момент на лихвата за забава, съответно за погасителната давност, за обезщетения от незаконни административни актове, дадени в т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г. , ОСГК, то началният момент е отмяната на незаконосъобразния акт. В конкретния случай това е 01.04.2021 г. – датата на горепосоченото определение на ВАС, с което окончателно се отменя прекратителното решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/. Погасителната давност е общата 5-годишна по чл. 110 от ЗЗД, следователно тя изтича на 01.04.2026 г. – след завеждане на исковата молба на 23.10.2025 г.

Върху присъжданата сума от 1 955 750 лв. ищецът претендира 1 654 219,54 лв. , считано от датата на представяне в ИСУН на декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ с конкретно съдържание /23.10.2018г./ до датата на депозиран на настоящата искова молба – 23.10.2025 г. По делото се установи като безспорно, че на основание т. 7 от раздел 21.2 Оценка на административно съответствие и допустимост от условията за кандидатстване, утвърдени със Заповед № РД 09-79 от 09.02.2018г. на ищеца е изпратено чрез ИСУН уведомление с рег. № BG06RDNP001-4.001-0204-M001 от 18.10.2018г., с което е изискано да се представи коректно попълнена декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ (Приложение № 4). Крайният срок за изпълнение на указанията е 02.11.2018г. На 23.10.2018г. чрез системата ИСУН е депозирана исканата декларация с правилно попълнено съдържание. По делото се установи надлежното изпълнение на указанията, доколкото приетото от ответника неизпълнение на указанията, обективизирано в Решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ на основание чл. 34, ал. 4, т. 2 от ЗУСЕСИФ и чл. 18, ал. 9, т. 2 от ПМС № 162 от 05.07.2016г. е

прекратено производството по оценка на проектно предложение, което решение е отменено с определение № 8113 от 22.10.2019г. по адм. д. № 9019/2019г., по описа на Административен съд - София град, 36 с-в , което е оставено в сила с определение от 01.04.2021г. на ВАС. Следователно, съдебните инстанции са приели, че жалбоподателят е изпълнил нормата на чл. 36, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, като е отстранил надлежно нередовностите на проектното си предложение. Следователно, именно от датата на отстраняване на нередовностите - 23.10.2018г. , за ответника е възникнало задължението по чл. 37, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, в двуседмичен срок от одобряването на оценителния доклад, съответно от представянето на доказателствата по чл. 36, ал. 2, ръководителят на управляващия орган да вземе решение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ. Вместо да направи това, ответникът е прекратил производството и е отложил незаконосъобразно с близо две години произнасянето по финансирането на проекта, с което, както се прие по-горе, е обезсмислил икономически неговото реализиране. Следователно, към неполучената главница по проекта, като част от обезщетението, следва да се прибави и лихвата за забава в размер на 1 654 219,54 лв. , считано от датата на представяне в ИСУН на декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ с конкретно съдържание /23.10.2018г./ до датата на депозиране на настоящата искова молба – 23.10.2025 г. /размерът на лихвата за забава не се оспори по делото/. Това е така, доколкото съгласно чл. 86 от ЗЗД при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. Съгласно чл. 84, ал. 1 от ЗЗД, когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му. Както се посочи, ответникът е дължал произнасяне по проектното предложение в срока по чл. 37, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, поради което ответникът е изпаднал в забава за главницата именно от тази дата. Ето защо, именно от тази датата и за забава е започнала да се начислява. Отново и за яснота, съдът посочва, че претендираната лихва от 1 654 219,54 лв. върху главницата от 1 955 750 лв. , за периода на лихвата от датата на представяне в ИСУН на декларация по чл. 25, ал. 2 ЗУСЕСИФ с конкретно съдържание /23.10.2018г./ до датата на депозиране на настоящата искова молба – 23.10.2025 г. , е елемент и част от обезщетението по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а не лихва за забава върху присъждано обезщетение. Това е така, доколкото, съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. В тези преки и непосредствени имуществени и неимуществени вреди се включват и лихви за забава, когато фактическата и правна обстановка налагат олихвяване, какъвто е настоящият случай. Ето защо, настоящият състав приема, че претенцията за присъждане на сумата от 1 654 219,54 лв. , превалутирана, по реда на Закон за въвеждане на еврото в България, на 844 493,67 евро. Въпреки, че

лихвата е част от обезщетение по чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, върху нея не следва да се присъди лихва за забава от датата на завеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата, доколкото би се допуснало фактически незаконосъобразно олихвяване на лихва – арг от чл. 10, ал. 2 от ЗЗД, според който олихвяването на изтекли лихви става съобразно наредбите на Българската народна банка.

Неоснователно е възражението на ответника за изтекла погасителна давност за присъжданата лихва. Това е така, доколкото, както посочи съдът по-горе, независимо от това, че присъжданата сума по характера си е лихва, тя е част от единно обезщетение по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, а не лихва забава върху това обезщетение. Следователно погасителната давност е общата 5-годишна по чл. 110 от ЗЗД. Съгласно задължителните указания до съдилищата за началния момент на лихвата за забава, съответно за погасителната давност, за обезщетения от незаконни административни актове, дадени в т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г. , ОСГК, то началният момент е отмяната на незаконосъобразния акт. В конкретния случай това е 01.04.2021 г. – датата на горепосоченото определение на ВАС, с което окончателно се отменя прекратителното решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/. Погасителната давност е общата 5-годишна по чл. 110 от ЗЗД, следователно тя изтича на 01.04.2026 г. – след завеждане на исковата молба на 23.10.2025 г.

На второ място, ищецът твърди пропуснати ползи от нереализирана печалба от дейност по месодобив за периода 2019г., 2020г., 2021г., 2022г. и 2023г., отразена в бизнесплана на процесния проект "Закупуване на ново технологично оборудване за кланица за водоплаващи птици". Съгласно таблица 16 ред V „Печалба след облагане" от бизнес плана печалбата, която ищецът очаква и не успява да реализира, прати неполучаване на финансирането, през втората година е 89 434 лева, през третата година - 213 015 лева, през четвъртата година - 1 103 781 лева и през петата - 1 285 687 лева, като през първата година е заложена загуба в размер на 37 940 лева. Или, за ищеца нереализираната печалба от дейност по месодобив и реализация за периода 2020г., 2021г., 2022г. и 2023г. е в общ размер на 2 691 917 лева. По-горе се изложиха съображения, че незаконосъобразното решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, с което на основание чл. 34, ал. 4, т. 2 от ЗУСЕСИФ и чл. 18, ал. 9, т. 2 от ПМС № 162 от 05.07.2016г. е прекратено производството по оценка на проектно предложение и което решение впоследствие е съдебно отменено и висящността на процедурата възстановена, по характера си е незаконосъобразен административен акт, от който пряко и непосредствено произтичат вреди за ищеца, именно поради поставянето му в икономически неизгодна среда, която е наложила да се откаже от процедурата по финансиране. Съдът приема довода на ищеца, че

пряка и непосредствена вреда от незаконосъобразния административен акт е и нереализираната печалба, заложена в бизнесплана. Съдът не приема възражението на отватника, че печалбата не е отнапред сигурна, зависи от несигурни икономически фактори, поради което не може да се приеме, че нереализирането ѝ е пряка и непосредствена последица от отменения административен акт. Съдът приема, че е налице пряка и неопосредена причинна връзка между отмененото прекратително решение и нереализираната печалба, като взема предвид следните обстоятелства: видно от материалите по делото, както и от приетата ССЕ /л.л. №№ 155-166/, за повече от десет години към датата на образуване на настоящото съдебно производство, ищецът стои стабилно на пазара на месодобив. През този период ищецът развива трайни търговски отношения на този пазар, поради което е напълно реалистично да се очаква реализиране на заложената печалба по бизнесплана. Ето защо, съдът приема заключението на цитираната ССЕ, че бизнес планът е изпълним, при условие, че е получено финансирането. Следователно, икономически обоснован и почиващ на реални финансови показатели по счетоводството на ищеца, е изводът, че поради неполученото финансиране ищецът не реализира печалбата. В този смисъл, настоящата съдебна инстанция приема, че е налице пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразното прекратяване на процедурата по финансиране, довело до отказ на ищеца от участие в нея, и нереализираната печалба по бизнесплана – пропуснатата полза в размер на 2 691 917 лв. Ето защо, настоящият състав приема, че претенцията за присъждане на сумата от 2 691 917 лв. , превалутирана, по реда на Закон за въвеждане на еврото в България, на 1 376 355,31 евро. Върху сумата следва да се присъди лихва за забава от датата на вавеждане на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Неоснователно е възражението на ответника за изтекла погасителна давност за присъжданата главница. Съгласно задължителните указания до съдилищата за началния момент на лихвата за забава, съответно за погасителната давност, за обезщетения от незаконни административни актове, дадени в т. 4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2004 г. на ВКС по тълк. гр. д. № 3/2004 г. , ОСГК, то началният момент е отмяната на незаконосъобразния акт. В конкретния случай това е 01.04.2021 г. – датата на горепосоченото определение на ВАС, с което окончателно се отменя прекратителното решение № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/. Погасителната давност е общата 5-годишна по чл. 110 от ЗЗД, следователно тя изтича на 01.04.2026 г. – след завеждане на исковата молба на 23.10.2025 г. От друга страна, нереализираната печалба за годините след 01.04.2021 г. отлагат още повече настъпването на ефекта на погасителната давност.

На трето място, ищецът твърди реално претърпени вреди, представляващи загуби от заплатени неустойки по неизпълнени договори. Страните не спорят, че на 09.01.2018 г. „АВИСПАЛ“ ООД като възложител и „ФУУД МАШИНЪРИ

ИНТЕРНЕСЪНЪЛ" ЕООД като изпълнител сключват договор за изработката, сглобяването и монтажа на машини, подробно описани в Приложение 1, неразделна част от договора и за заплащането на които фактически участва в процесната процедура за полумамане на финансова помощ. Не се спори, че ищецът не изпълнява договора. По делото се представени документи, от които е видно, че „ФУУД МАШИНИРИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ" ЕООД предявява претенция срещу „АВИСПАЛ" ООД пред арбитражен съд АД НОС, по която е постановено решение от 18.07.2020г. , с което решението „АВИСПАЛ" ООД е осъдено да заплати на „ФУУД МАШИНИРИ ИНТЕРНЕСЪНЪЛ" ЕООД суми за неустойки по неизпълнения договор. Видно от приетата по делото ССЕ /л.л. №№ 155-166/, въз основа на решението срещу ищеца е образувано изп. д. № 20/2025г., по описа на ЧСИ В. Л., рег. № 780 КЧСИ, по което от ищеца са събрани 3 884 000 лева. Тази сума ищецът претендира, като пряка и непосредствена последица от отмененото като незаконно съобразно № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" /ДФЗ/, с което на основание чл. 34, ал. 4, т. 2 от ЗУСЕСИФ и чл. 18, ал. 9, т. 2 от ПМС № 162 от 05.07.2016г. е прекратено производството по оценка на проектно предложение, доколкото твърди, че не изпълнява договора с контрагента си, поради невъзможност да получи финансовата помощ. Върху сумата претендира и лихва за забава в размер на 370 572,44 лв. за периода 13.02.2025 г. – 23.10.2025 г.

По-нататък, ищецът твърди, че поради нполучената финансова помощ, не може да изпълни договор от 10.05.2018г. между него и „ВЕГАН ФРОМ" ЕООД, по силата на който трябва да достави на последния замразени и охладени патешки продукти и разфасовки в периода 01.01.2021г. - 31.12.2023г. при фиксирани единични цени, въз основа на график, неразделна част от договора. Предвид обстоятелството, че дейността по модернизирание на производството е спряна от ДФЗ, с уведомление от 04.07.2019г. „АВИСПАЛ" ООД уведомява „ВЕГАН ФРОМ" ЕООД, че не може да изпълни ангажиментите си по договора, тъй като разчита на финансиране за извършване на инвестиции в месодобивното предприятие, които да обезпечат количествено и качествено изпълнението на договора, но в крайна сметка производството по оценка на проектното предложение е прекратено. По делото са представени доказателства, че „ВЕГАН ФРОМ" ЕООД предявява срещу „АВИСПАЛ" ООД иск за неустойки от неизпълнения договор, който приключва с арбитражно решение от 30.06.2020г. По делбото са представени документи, че въз основа на решението срещу ищеца е образувано изп. д. № 642/2024г., по описа на ЧСИ В. Л., рег. № 780 КЧСИ, в хода на което е събрано задължение в общ размер на 2 702 706.62 лева. Тази сума ищецът претендира, като пряка и непосредствена последица от отмененото като незаконно съобразно № 03-РД/2347 от 21.06.2019 г. на Изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие" /ДФЗ/, с което на основание чл. 34, ал. 4, т. 2 от ЗУСЕСИФ и чл. 18, ал. 9, т. 2 от ПМС № 162 от

05.07.2016г. е прекратено производството по оценка на проектно предложение, доколкото твърди, че не изпълнява договора с контрагента си, поради невъзможност да получи финансовата помощ. Върху сумата претендира и лихва за забава в размер на 306 982,43 лв. за периода 27.12.2024 г. – 23.10.2025 г.

Ответникът възразява, че посочените арбитражи са проведени симулативно и единствено с цел да се противопоставят присъдените суми на ответника и в крайна сметка съберат от него. Настоящият състав не излага мотивиотносно това дали производствата на горецитраните арбитражи „ад хок“ са добросъвестно водени или са симулативни, водени единствено с оглед противопоставянето на решенията по тях на ответника, доколкото приема това за ирелевантно. Ирелевантно е и това дали осъжданията на ищеца от арбитражите са събрани по изпълнителни дела срещу него. Приетата по дебото ССЕ /л.л. №№ 155-166/ дава заключение, че сумите по осъжданията са събрани от ищеца по изпълнителни дела срещу него. Съществен в случая е въпросът дали резултати по арбитражни дела, по които трето лице не участвало, могат да му се противопоставят. Чл. 223 от ГПК и чл. 429 от ГПК дават отрицателен отговор на въпроса дали резултатът по съдебно дело могат да се противопоставят на трето лице, което не е взело участие в производството. Същият отрицателен отговор следва да се даде и за проведените арбитражни дела, доколкото правна опора за противното. В този смисъл, претенциите за присъждането на главници от 3 884 000 лева. и 2 702 706,62 лв. следва да се отхвърлят изцяло. Поради своята акцесорност следва да се отхвърлят изцяло и претенциите за присъждане на лихви в размер на 370 572,44 лв. за периода 13.02.2025 г. – 23.10.2025 г. и в размер на 306 982,43 лв. за периода 27.12.2024 г. – 23.10.2025 г.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на ищеца следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 56 472,02 евро.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК, на ответника следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 53 425,56 евро.

Въз основа на гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица] да заплати на ищеца „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], на основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от **999 959,09 евро**, ведно със законната лихва, считано от 23.10.2025 г., до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица] да заплати на ищеца „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], на основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от **844 493,67 евро** - законна лихва върху главницата от 1 955 750 лв., считано от датата на представяне в ИСУН на декларация по чл. 25, ал. 2

ЗУСЕСИФ с конкретно съдържание /23.10.2018г./ до датата на депозиране на настоящата искова молба – 23.10.2025 г.

ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица] да заплати на ищеца „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], на основание чл.1, ал. 1 от ЗОДОВ, сумата от **1 376 355.31 евро** , ведно със законната лихва, считано от 23.10.2025 г. , до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ изцяло исковите с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, предявени от ищеца „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] за осъждане на ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица] да му заплати съответно сумите 3 884 000 лв. главница и 370 572,44 лв. лихва за забава за периода 13.02.2025 г. – 23.10.2025 г.

ОТХВЪРЛЯ изцяло исковите с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, предявени от ищеца „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] за осъждане на ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица] да му заплати съответно сумите 2 702 706,62 лв. главница и 306 982,43 лв. лихва за забава за периода 27.12.2024 г. – 23.10.2025 г.

ОСЪЖДА ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица] да заплати на ищеца „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 56 472,02 евро деловодни разноски.

ОСЪЖДА ищеца „АВИСПАЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] да заплати на ответника ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ“, адрес: [населено място], [улица], на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, сумата от 53 425,56 евро деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.